

Posudek na bakalářskou práci sl. Terezy SVOBODOVÉ *Místo paměti a politika obce: prezentace Josefa Lady v Hrusicích*. Praha: UK v Praze, Fakulta humanitních studií 2011, 56 s., přílohy.

Bakalářská práce sl. Svobodové je věnována aktuálnímu problému strategií veřejné prezentace paměti určitého místa tamějšími institucemi. Práci tak lze přiřadit mezi texty věnované antropologii turismu, ale i mezi díla vycházející z teorií paměti. Kolegyně si pro řešení zajímavého problému zvolila svou rodnou obec Hrusice spjatou s osobností národního umělce, malíře Josefa Lady (1887 – 1957). Šťastnou ruku měla i ve výběru institucí, které dnes Ladův odkaz rozvíjejí a využívají. Jako vhodné se jeví také metody, jež ke získání dat pro svou analýzu aplikovala (především polostrukturované rozhovory s představiteli institucí, zúčastněné pozorování v jejich rámci). Vhodně byla zařazena i druhá kapitola, v níž se studentka pokusila přiblížit Ladův život a dílo na základě vybraných titulů odborné literatury a Ladových memoárů, jakkoliv se kolegyně někdy neubráníla přebírání dobových jazykových klíšé. Za relativně zdařilý, i když místy až příliš podrobný, lze označit rovněž nástin dějin Hrusic.

Vlastním jádrem práce je však rozbor způsobů prezentace Ladova odkazu v závislosti na účelu instituce (obecní úřad, Památník Josefa Lady a jeho dcery Aleny, obecní knihovna, mateřská škola, místní hospoda). Tyto strategie jsou popsány v zásadě velmi dobře, jakkoliv i v této části textu se lze setkat s jistými myšlenkovými klíšé, které zbytečně práci znehodnocují. Naopak za velmi nepraktické považují vřazení vyhodnocení dotazníkového šetření týkající se reflexe obecních strategií prezentace Josefa Lady návštěvníky Hrusic do přílohy. Je také škoda, že se autorka při vyhodnocení dotazníkového šetření nezaměřila na jednotlivé věkové kategorie, ale pouze na celkový procentuální výsledek. Přesto je však zřejmé, že u turistů převažuje spokojenost nad tím, jak je Lada v obci připomínán.

V závěru pak sl. Svobodová přehledně shrnuje výsledky svých poctivě provedených výzkumů. Poprvé se rovněž pokouší o napojení své práce na některé z tezí teoretiků paměti, zdá se ovšem, že promyšlení problematiky na teoretické úrovni je prozatím nad její síly. Uvedené přílohy podtrhují dobrý dojem z práce, výjimku tvoří pouze nepromyšlené rozdělení knih na odbornou literaturu a na prameny.

Práce sl. Svobodové však ve svém celku představuje práci *velmi dobrou*. Do budoucna lze také očekávat nárůst autorčiny teoretické vybavenosti i teoretického myšlení.

V Praze 29. srpna 2011

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.